

کریلا مبارزه با پوچی‌ها

www.ketab.ir

اصغر طاهرزاده

طاهرزاده، اصغر، ۱۳۳۰-

کربلا مبارزه با پوچی‌ها / اصغر طاهرزاده. - اصفهان: لب‌المیزان، ۱۳۸۴.
ج ۲ در یک مجلد.

ISBN: ۹۷۸-۹۶۴-۹۶۳۸۹-۶-۶

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

چاپ اول: ۱۳۸۶

کتابنامه به صورت زیرنویس.

۱- واقعه کربلا، ۶۱ ق.- تأثیر. ۲- حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴- ۶۱ ق.

الف. گروه فرهنگی المیزان، ب. عنوان.

۲۹۷/۹۵۳۴

کک ۱۵ ط/۵/۴۱ BP

۳۸۹۴۱-۸۴ م

کتابخانه ملی ایران

کربلا مبارزه با پوچی‌ها
اصغر طاهرزاده

چاپ شهریار معنوی

نوبت چاپ: دوازدهم

لیتوگرافی: شکیبا

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱

حروف‌چین: گروه فرهنگی المیزان

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ویراستار: گروه فرهنگی المیزان

طرح جلد: گروه فرهنگی المیزان

صحافی: سپاهان

کلیه حقوق برای گروه المیزان محفوظ است

مراکز پخش:

تلفن: ۰۳۱-۳۷۸۵۴۸۱۴

۱- گروه فرهنگی المیزان

همراه: ۰۹۱۳۱۰۴۸۵۸۲

۲- دفتر انتشارات لب‌المیزان

فهرست مطالب

۱۵ مقدمه
۱۶ روش ما در ویرایش این کتاب
۱۹ مقدمه نویسنده
۱۹ چگونگی نگرش به تاریخ
۲۵ جلسه اول انتخابی فوق رسم زمانه
۲۸ اولین برخورد اساسی با اسلام
۳۲ انتخابی فوق رسم زمانه
۳۲ انسان‌ها در شرایط ترس، فقط به زیستن می‌اندیشند
۳۴ ترس، منشأ انتخاب
۳۵ حسین <small>علیه السلام</small> ، مذکر خود آگاهی
۳۵ عهد حسینی، عهدی پایدار
۳۷ فرهنگی که انسان را قربانی می‌کند
۳۸ اشک و تمدید امید
۳۹ صراط‌های مستقیم، حيله‌ای در مقابل صراط مستقیم
۴۰ جوانان و پوچی
۴۱ جلسه دوم کربلا، عامل بازگشت به عهد محمدی <small>صلی الله علیه و آله</small>
۴۱ راز حقارت حاکمان

- ۴۲ رمز زیر دستی ضعفا
- ۴۳ مقابله کاخ سبز با ارزش‌های دینی
- ۴۴ کربلا؛ عامل نجات بشر از سرگردانی
- ۴۴ دینِ تقلیل یافته، انسان به صفر رسیده
- ۴۵ راز ویرانی ساختارهای معاویه
- ۴۵ فرهنگِ سرعت، برای گریز از مرگ
- ۴۶ چرخش هستی بر عهد محمدی ص
- ۴۷ اما یزید نماند
- ۴۸ کربلا و ذوق حضور
- ۴۸ قدرت تشخیصِ جهت
- ۵۰ خطر از کجا آغاز شد؟
- ۵۰ روانکاوای کوفیان
- ۵۱ در کربلا به کجا نگاه می‌کنید؟
- ۵۵ جلسه سوم ترس از مرگ، مانع آزادی انتخاب
- ۵۵ کربلا و نجات از گم‌شدگی
- ۵۶ کربلا؛ اثبات بودن خود
- ۵۷ انتخاب آزاد
- ۵۸ ارباب معاویه‌ای
- ۵۹ معنی زندگی
- ۶۰ حسین علیه السلام، به تنهایی قدرتی است بی‌نهایت
- ۶۱ ترس از مرگ، عامل خشکاندن شور حیات
- ۶۳ چه باید کرد؟
- ۶۴ یأس چرا؟
- ۶۵ بازگشت به عهد محمدی ص
- ۶۶ زشتی تن‌آسایی
- ۶۸ سودجویی؛ حجاب معنویت
- ۶۹ جلسه چهارم عدم انحلال در فرهنگ کفر

۷
 ۶۹ نهضتی فراتاریخی
 ۷۲ روح آزاده چه باید بکند؟
 ۷۳ آفت زندگی دینی در کنار حاکمیت یزید
 ۷۴ جرأت آزاد شدن
 ۷۵ مشکل رو در روی نسل سوم انقلاب
 ۷۷ آرامش، زیر سایه معاویه و حذف دین
 ۷۸ وقتی فرهنگ فریب رسوا می شود
 ۷۹ بازگشت جامعه به سیره نبی ﷺ
 ۸۰ آثار جدایی از امام
 ۸۰ دین تشریفاتی
 ۸۱ نهضت کربلا و دینداران عافیت طلب
 ۸۳ جلسه پنجم کربلا، خالص ترین جبهه
 ۸۳ وسعت کربلا
 ۸۴ پذیرش های ناخواسته
 ۸۵ آدمیت باید به درخشش درآید
 ۸۶ غمخواری امت
 ۸۷ تنها، اما مسئول
 ۸۸ خطرهای بزرگ، برای دین بزرگ
 ۸۸ نقش زن در کربلا
 ۹۰ تن دادن به وضع موجود
 ۹۰ شیعه به رهایی می اندیشد و نه به تسلیم
 ۹۲ در یاری از امام باید پاکباز بود
 ۹۲ چرا بدترین انتخاب؟
 ۹۵ جلسه ششم کربلا، سرّ اولیاء
 ۹۷ نهضت پاکدامنان
 ۹۸ امام حسین علیه السلام فوق کوفه و کوفیان
 ۹۹ عوامل رشد روحیه کوفی گری

..... کربلا مبارزه با بوجی‌ها

- ۱۰۱ خوشا پاکبازی
- ۱۰۱ امام، تنها در بین ناصحان
- ۱۰۲ خالص‌ترین نهضت، پایدارترین حرکت
- ۱۰۳ امام حسین علیه السلام به دنبال گمشده خودش
- ۱۰۵ دشمن باید انگیزه حقیقی نداشته باشد
- ۱۰۶ کربلا، تجسم زندگی آرمانی
- ۱۰۹ جلسه هفتم کربلا، خالص‌ترین و پایدارترین جبهه حق
- ۱۰۹ شور حسینی عامل مقابله با ظلمت آخرالزمان
- ۱۱۰ دین؛ معنی انسان
- ۱۱۱ کربلا؛ نه ترس، نه بی‌باکی
- ۱۱۲ چرا برگشت؟
- ۱۱۳ باید هیچ عصبیتی تحریک نشود
- ۱۱۴ هدایت گمراهان
- ۱۱۵ پیوستگی پایدار
- ۱۱۶ صحنه‌ای فوق زمان و مکان
- ۱۱۷ بصیرت اصحاب حسین علیه السلام
- ۱۱۸ عبرتی عظیم
- ۱۱۹ پیروز، ولی شکست خورده
- ۱۲۰ اسارت و هیبت
- ۱۲۲ گویا کربلا حماسه‌های خود را بعد از عاشورا شروع کرده است
- ۱۲۳ جلسه هشتم کشته‌شدگانی که فرمان می‌رانند
- ۱۲۴ جبهه‌ای به پایداری همه زمان‌ها
- ۱۲۵ کربلا؛ حیات همه تاریخ
- ۱۲۶ نه تحریک عصبیت، نه قبول زیونی
- ۱۲۸ عیدالله؛ به دنبال راه نجات
- ۱۲۹ قاتلانی اسیر
- ۱۳۰ تحقق خواست حسین علیه السلام

مقدمه نویسنده

چگونگی نگرش به تاریخ

۱- تاریخ یعنی تعیین و تحدید «وقت»، از ریشه «أَرَخَ» و «وَرَخَ» است، و این تعیین وقت یا حضوری است و یا حصولی. یاد از گذشته در صورتی که با واسطه باشد «حصولی» است و اگر بی واسطه باشد «حضوری» است. پس تاریخ می شود «وقت یابی» حال یا به صورت حصولی و مفهومی و یا به صورت حضوری و وجودی. یعنی گاهی خبردار می شویم که در گذشته چه گذشت و یا گاهی در آن «وقت» و زمانه خود را حاضر می کنیم و با آن «وقت» زندگی می کنیم و این نوع وقت یابی هر چند نادر است ولی بسیار لازم و مفید است.

۲- یاد حادثه کربلا در فرهنگ شیعه، یعنی آن طور که شیعه با آن روبه رو می شود، علم حضوری به تاریخ است و به عبارت دیگر کربلا در فرهنگ شیعه، یک تاریخ حضوری است. یعنی شیعه با «وقت یابی» کربلا، در آن صحنه و وقت حاضر می شود. خود را در «وقت» اصحاب کربلا قرار می دهد و به کمک کاری که امام حسین علیه السلام در کربلا انجام دادند، شیعه هنر چنین «وقت یابی» را در رویارویی با صحنه کربلا به دست آورده است، همچنان که نهضت کربلا به امامت حسین علیه السلام هنر چنین «وقت دهی» را دارد.

۳- پس تاریخ «حضوری» بازگشتش به تذکر و به وقت اصیل و زنده است. این است که گفته می شود شیعه در همه دوران تاریخ حیاتش با نهضت کربلا و اصحاب کربلا «هم تاریخ»

است، یعنی اصلاً فاصله‌ای بین خود و آن حادثه احساس نمی‌کند، و لذا خود را بازیگر آن صحنه می‌یابد و نه تماشاگر، و این خاصیت «وقت» است که عرفان عملی تلاش دارد انسان را در آن قرار دهد و انسان را از زمان گذشته و آینده آزاد کند و به «وقت» آورد، لذا می‌گوید:

صوفی ابن‌الوقت باشد ای رفیق نیست فردا گفتن از شرط طریق
 ۴- تاریخ حضوری عبارت است از «یاد وقتِ ساحت اقدس» و تاریخ حقیقی همین است و مقصود قرآن از طرح حادثه‌های تاریخی و همچنین هدف اولیاء از نظر به تاریخ، در این نگرش نهفته است. امیرالمومنین به امام حسن (علیه‌السلام) در نامه مشهورشان می‌نویسند: طوری در اعمال و افکار و آثار گذشتگان نظر کردم که یکی از آن‌ها به حساب می‌آیم و گویا با اولین و آخرینشان زندگی کرده‌ام.

۵- حال در این مقدمه می‌خواهم خدمت خوانندگان عزیز عرض کنم که اگر تاریخ توان چنین حضوری را در صحنه‌های گذشته به ما ندهد هر چه می‌خواهد باشد، چیزی نیست، چون آن تاریخ‌نگری و وقت‌یابی نتوانسته است زمان‌ها را در هم ادغام کند و ما را از «زمان فانی» به «زمان باقی» سیر دهد در حالی که بحمدالله نتیجه عموماً به کربلا با چشم «زمان باقی» می‌نگرد همچنان که در نگاه دین - به‌خصوص در قرآن - به حادثه‌های تاریخی همین حضور با برکت مطرح است.^۱

۶- اگر در نگاه به کربلا این «هم‌عهدی» و «هم‌وقتی» با امام حاصل نشود، در واقع از کربلا چیزی گفته نشده است و آنچه هم که گفته شده است کربلا نیست. سلام و صلوات خداوند بر ائمه معصومین ما که با زیارت‌نامه‌هایی که برای شیعه تدوین کردند و با توصیه به زیارت کردن قبور ائمه، نگذاشتند این نگاه حضوری به کربلا از دست برود.

۷- تاریخ حصولی، تاریخ فاقد فکر و ذکر و عزم است و نمی‌تواند عبرت‌آموزی کند و موجب هدایت انسان گردد. به همین جهت هم قرآن به‌عنوان کتاب هدایت بشر، «اساطیر الاولین» نیست بلکه کتاب «ذکر» است و داستان‌هایش توان به حضور بردن انسان را در محضر سنت‌های الهی دارد و گویا انسان را در حکم یکی از بازیگران آن صحنه قرار می‌دهد

۱ - «قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ» (نمل/۶۹) یعنی؛ همین حالا بروید و رو در روی خود